

SETMANARI CASTELLARENÇ

ANY V :: NUM. 217
Castellar del Vallès 23 abril 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Pàrg d'la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Quatre roses de sang

Mai el reciscolament resulta tan viu i atraient, com el que pot brollar de la melodia d'aquelles fonts que en algun temps serviren per a calmar la set o quan menys minvar la roentor d'un desig imprès arran de galta. I és per això que emportats per les esbatanades ales de la sensació riscada i potser fins i tot per l'emoció que ens pot reportar el gaudir de bell nou, aquella ànsia, aquell anhèl, que, avui com ahir, no és res més que un sospir unànime arrencat del cor de tots els catalans.

El cavalcar del temps és àgil, precoç i en moltes ocasions talment sembla que per art d'encantament els dies se'ns escolen dels dits.

Ara, després d'haver retrocedit fins a un dia com el d'avui, però de l'any 1933, corresponent al número cuit d'aquest setmanari, llegim i d'arrencada ens parla així: «Veritablement, l'abril és el mes més catalanesc de l'any» i seguint rebents les ratlles, arribem al final per a rebre la primera emoció: «Si volem estendre al present les glòries passades i conquerir la llibertat que l'esclat del 14 d'abril ens feia prevéure, preparem els vergers de la nostra intel·ligència i de la nostra catalanitat per una florida més bella que les roses del 23 d'abril».

El que molt bé podem qualificar de segona rosa de sang, ho trobem escrit en el número 60, corresponent al 20 d'abril del 1934 i diu textualment així: «és per donar glòria i profit al nostre poble que hem d'esforçar-nos a no quedar recagats talment com els indiferents a tota cosa ennoblidora; hem d'ésser temeraris, car tota proesa, tota conquesta, tota glòria devinguda en les armes i en les lletres, són filles de la temeritat i aquesta temeritat és la que ha de fer-nos participants en l'obra constructiva de l'expansió cultural de la nostra Catalunya.

Si veritablement estimem la terra, siguem també nosaltres els heralds d'ella arreu del món per tal de què les altres terres aprenguin de nosaltres que som fills d'una pàtria que mai morirà».

Emportats molt més que per l'emoció per la fragància carnososa de les roses prometedores del mes d'abril, obrim els ulls davant el número 112 que correspon a l'any 1935 i la rosa d'abril, la tercera rosa de sang resulta més flairosa encara, una flaire enmarcada d'un desig de realitat i formant ritmes i cadències aixeca el crit a l'aire per tal que l'aroma tonifiqui i redreci tots els sentiments:

*«El cavall, vigorós, obeïnt al genet,
per les negres afraus de l'enveja s'arrisca.
Fa camí decidit, sense torce's, de dret.
que el seu pas és segur i no cau ni relisca.*

*Quan beslluma el bell cim on hi floreix l'ideal,
se l'emporta el neguit i calciga la terra.
El genet mira entorn, ha comprès la senyal;
esperona el corser i a la llança s'aferra».*

La quarta rosa de sang, a més de rosa és pregària que en tot fervor era adreçada al gran cavaller, en el número 166 del mes d'abril del 1936 i acabava així:

«I si algun foraster o fill bord d'aquesta terra pretén occir la nostra estimada Pàtria, que us ha estat confiada, torneu, us ho preguem molt coralment, a repetir la llegendària gesta, celebrada arreu del món, perquè el vostre esperit i coratge siguin espill per al poble que, enamorat de Vós, Sant triomfador de la donzella atribulada!, us segueix fidelment per a practicar altra vegada, si és precís vostre exemple».

Mes d'abril de 1937, cent i mils roses enceses il·luminen tota aquesta terra.

Roses púrpures, roses sang, flaire d'abril, tebior que promet la roentor del sol de demà. Avui breguem no per un límit més gran, ni un domini sobre altri, sinó per una llibertat molt compresa, molt discutida i sempre vulnerada.

Roses del 1937, treieu tota la vostra rojor enguany, tota la sang de la vostra saba i així l'any vinent les roses totes seran blanques, tan blanques com la pau que pot gaudir l'home quan es sent alliberat.

TEMES D'AGRICULTURA

El blat de moro en una antiga civilització

Unes exploracions que no fa molt s'han fet, a l'Amèrica Central i en les contrades meridionals dels Estats Units, han permès fer interessantíssimes descobertes de la civilització dels Maies, poble que prosperà fa moltes centúries i que desaparegué sense que la història en pogués explicar els motius.

Eren els Maies gent eminentment agrícola, la qual fomentava tota llur estructura econòmica en el conreu del blat de moro, del qual n'obtenien collites extraordinàries, mitjantçant cures que no serien avui inoportunes. Aquest preciós cereal, no sols constituïa la vida d'aquell poble antiquíssim, sinó que avui representa una gran riquesa en l'agricultura americana, pel motiu que és l'aliment bàsic del bestiar, sobretot per al bestiar porquí.

Dos mil milions set cents cinquanta mil bushels, ve éssent la producció mitjana del blat de moro als Estats Units en els darrers cinc anys. El bushel equival a 0'352 hectòlitres. Aquesta producció representa un valor de més de quinze mil milions de pessetes.

A Europa mateix, no deixa de tenir una gran significació aquest cereal, puix diferents vegades ha salvat els països de la mediterrània de la carestia. Introduït a Europa, d'Amèrica després del descobriment del nou Continent, es difongué de pressa per tot el nostre.

A Espanya, es conrea principalment a les regions del Nord, i d'una manera especial a Galícia. Aquests anys darrers, ha pres el seu conreu gran impuls a Andalusia. Seria de gran conveniència que s'estengués per tot arreu, amb el qual hi guanyaria la nostra agricultura i la ramaderia, i no menys l'economia nacional, ja que arribaven a molts milions els que es pagaven a l'estranger tots els anys en la compra de blat de moro que ens veïem obligats a adquirir a altres països.

Tenen a Amèrica una llarga terminologia per a designar aquesta benemèrita planta, la qual amb tota raó anomenen

The King plant, o sigui el Rei de les plantes.

Molt es pot fer per acreixer les produccions del blat de moro, i sense pretendre arribar a les fabuloses que ens contenen les llegendes dels Azteques i dels Maies, podrien arribar a ésser força més grosses que les collites que en general assolim. Fems i fòsfor, són els elements bàsics de la seva fertilització. Constitueixen aquests fertilitzants el binomi que descobreix la seva gran eficàcia, portant aquest cereal a una notable producció, amb el menor dispendi de diner i amb la més gran seguretat en la constància dels resultats.

A. R.

Consell Municipal

Procedent de les aportacions dels afiliats a les Organitzacions Sindicals de la nostra població, s'han recaptat les següents quantitats:

	Pessetes
Sindicat de Professions i Oficis	
Diversos U. G. T., setmana 15 ^a	1.245'—
« « « « « 16 ^a	1.211'—
Sindicat Unic d'Oficis Varis	
C. N. T., setmana 15 ^a	535'—
« « « « « 16 ^a	513'—
Total recaptat	3.504'—

Amb càrrec a dit import, han estat satisfetes les quantitats que a continuació es detallen:

A la Conselleria de Proveïments	
per queviures subministrats pel	
sosteniment dels Refugiats	1.925'55
idm. idm. idm.	1.050'75
Atencions Assistència Social	360'—
Retribució Auxiliars Mestres	400'—
A Feliu Borrell	
factura espadenyas Refugiats	410'25
Total despeses	4.146'55

RESUM

Despeses	4.146'55 ptes.
Ingressos	3.504'— ptes.
Diferència	642'55 ptes.

La diferència en més en els pagaments s'ha satisfet amb els rossecs procedents de setmanes anteriors.

Castellar del Vallès, 22 d'abril 1937.

Atenció!

al carrer Major, 96, primer pis, cada divendres i dissabtes es faran massatges facials, manuals i amb aparells elèctrics de raig ultra violeta; també es farà manicura.

Com a prova d'afecte a l'autor i amb el benaplàcid desinterès dels «Amics del Folklore de Catalunya», reproduïm un fragment del llibre recentment llençat al vol «TERRA NOSTRA», amb el fi d'atresorar una joia més dintre el replec d'aquestes pàgines i divulgar un ideal, un convenciment i una realitat, quina tendror i flaire, són i seran l'eco vibrant de tot un viure.

I si més no, escoltem el cant del poeta desfent l'enigma:

Què és la Pàtria?

De dintre del meu pit salta eixa veu
tota encesa pel foc del qui en tu creu,
tota exultant de glòria i de noblesa...

Què és la Pàtria, em dic, ple d'ardidesa,
sinó un bocí del cor de cada fill,
sinó la sang que dona el seu cabdill?

Pàtria! bella expressió del sentiment
que en l'ànima s'arrela i s'ageganta,
que el poble eleva i que la llengua canta
arreu on l'ésser nostre hi duu el bon vent.

Pàtria! vida de nostra vida ardent
que ens agermana amb sa bandera santa:
tu ets la sang que ens mou i que ens aguanta,
tu viuràs dintre els fills eternament.

AMAT GOSALBES TORRES

Propaguem la cultura

Bé podríem dir-ne de la cultura, la riquesa humana, prescindint per tant d'aplicar aquesta paraula, riquesa, amb el que tots sabem que forces vegades no porta més que odis i venjances. Hom quan menys pensa que aquesta paraula endolcida ens ho agrairia, ja que si bé per una part ara ens dona l'aparença que fa feliç individualment, llavors podria fer-ho universalment.

La cultura és la base ferma amb què poden fer-se bells els pobles. L'ensenyança cal conrear-la com una planta de fruits saborosos. Les escoles formades per fer comprendre quant tenen d'important les primeres lliçons rebudes. A força d'estudis devem obtenir els beneficis per a la nostra vida en general i en bé de tots.

Els privilegis que fins ara l'ensenyança ha tingut, no poden eixir de nou, puix que a l'ensem que sols servien per a esclavitzar-nos, devem entendre que la intel·ligència tant pot desenrotllar-se a la persona humil que a l'orgullosa i conreada la primera, els seus fruits seran sempre més agradívols.

Durant anys hem vist que la intel·ligència sols estava a mercè d'aquell qui la prenia a l'honorat treballador esgri-

mint-la amb el fuet. Per això és necessari propagar la cultura, ja que ella elimina moltes malalties morals barrejades amb la societat.

Podrien ésser molt profitoses unes biblioteques i que inclús poguessin assolir-se'n els pobles dels reconcs més llunyans, ja que a les persones els corresponen per un igual els mateixos drets.

Els teatres i cines prèvia recollida d'algunes obres i pel·lícules, a canvi d'altres més necessàries, són també de molta eficàcia per a instruir, des d'on la joventut pot molt bé orientar-se.

Hom creuria de força utilitat, com per exemple, durant els intermedis d'una obra de teatre inclús en els d'una sessió de cine, on pel regular concorre més la joventut i principalment en els pobles, organitzar unes sèries de conferències aciençades i culturals. Tot això serviria per orientar a la joventut i per a inculcar a l'ànim de tots el desig d'estudiar a les biblioteques ja prèviament instal·lades. Pel desenrotllament de les conferències deuria deixar-se la tribuna lliure, fent avinent pels més estudiosos l'ocasió d'expansionar-se i per mitjà del temps, podria arribar-se a l'organització d'una espècie

de conferències entre pobles i ciutats, o sigui entre els habitants dels mateixos, a l'ensem que amb l'avinentsa d'uns valuosos premis pels més meritosos.

Denrien establir-se els mateixos drets sense distinció de sexe i així pujaria una jovenalla florida, font de fruits i virtuts, puix que bé sabem que la persona forces vegades es forma segons l'ambient que respira.

Aquest seria un medi per a perfeccionar-nos i un mitjà per a resoldre molts problemes.

Hòm sap de persones que desconeixen les lletres i quantes molèsties això els carrega. Hom ha vist patir per no saber llegir noves rebudes i no saber escriure per a contestar-les i amb el poc que podia ajudar, al fer-ho, sentia el contagi d'aquell turment.

La jovenalla no deu voler seguir per aquesta senda i menys ningú permetre-ho, i així al cap de cert temps estariem il·luminats per l'anyagadora llum de la ciència.

Són alguns els continuadors que propaguen la cultura. Donant algunes conferències per ràdio i la premsa també és instrument eficaç dels anhels de molts; anhels que per convertir-los a la realitat s'hi oposen no pocs obstacles, però que amb el concurs de tots podríem veure satisfets, arribant a fer d'Espanya un mirall del món com per alguns conceptes ja mereixeria.

QUIRZE MORERA

Màquines
d'ensofrar i sulfatar
de l'acreditada marca

Bacchus

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

CASTELLARENCS!!!

ANUNCIEU A «LA FARGA»

TERRA NOSTRA POEMES EPICS

AMAT GOSALBES TORRES

Primer volum de la Biblioteca de les edicions dels «Amics del Folklore de Catalunya»

LLEGIU-LO

PREU d'aquest volum, 4 ptes. - PREU d'aquest volum pels nostres subscriptors, 3
El trobareu a aquesta administració

L'ideal Llibertari, Anarquia

L'ideal llibertari és una llum llunyana que ens fa avançar amb atracció irresistible: és una aspiració; una abstracció de la ment humana; un model que volem ajustar-nos i volem ajustar a tots els que ens volten. Volem copsar-lo i ens acostem amb ell a pesar de tot i de tots, progressem i ens perfeccionem. Però l'ideal no té realització, perquè juga amb nosaltres la naturalesa i les possibilitats. L'Anarquista, aquest monstre incomprensible per a molts, té que ésser sempre un rebel, un

inquiet, no pot trobar-se mai satisfet, perquè jamai lograrà allò que somnia; però en canvi, gràcies a ell i a la seva rebel·lia i el seu desconformisme, farà progressar l'home, acostant-lo a la veritat, el benestar i a la perfecció.

L'Anarquia és, doncs, l'impuls sempre endavant que ens obliga a caminar sempre i voler després d'un dia i un altre, a no parar en el nostre afany de demà, de voler viure en una vida de superació i de progrés.

No volguem posseir aquest ideal per a dormir-nos amb els seus lloers, perquè llavors l'hauríem profanat i embrutit amb les nostres pròpies mans; aspirem sempre a implantar-lo; volguem fer-ne sempre una realitat—que no serà—però, amb tal anhel sempre conquistarem quelcom pel benestar dels nostres germans i de nosaltres.

Anarquia equival a perfecció màxima; l'home sempre veu més allà de la realitat i és per això que jamai podrem implantar aquest ideal suprem, ja que juguen amb ell el factor Naturalesa, com ja he mencionat abans; som insaciabls en perfeccionar-nos i no podem fixar un límit de benestar; d'aquí neix la impossibilitat de viure amb tota plenitud.

Això, no obstant, no deu desalentarnos; l'ideal marca un camí, una conducta a seguir; fem llum amb l'antorxa del saber i de la fe, i seguim-lo que aquest ens conduirà en viarany més ufanosos i més fèrtils en bondat i així desterrarem aquesta incomprensió i aquest malestar que tan arrelat està i que tan cares paguem les conseqüències.

JOVENTUTS LLIBERTÀRIES

Nota del Consell Municipal

El Govern de la Generalitat en data 8 i 12 del passat mes de gener va Decretar la creació de l'impost sobre la xifra de negocis.

L'impost és de caràcter extraordinari i recau sobre totes les operacions que realitzi o serveis que presti, dintre de Catalunya, tota persona natural o jurídica, per tant segons expressió que es fa en el Decret, són compreses també en l'obligació de declarar la xifra de negocis, les empreses de caràcter cooperatiu, col·lectivitzades o de règim de control obrer.

Solament exceptua el Decret totes les operacions sobre articles alimenticis i de primera necessitat per al consum domèstic, com blat, farina, pa, llet, llegums, fruites, verdures, patates, i altres tuberculs, conserves alimentoses i carbó.

La Secretaria del Consell donarà tota mena d'explicacions en quan a la pràctica i compliment del disposat en els Decrets esmentats, fent avinent que les declaracions de la xifra de negocis s'ha de presentar mensualment, dintre el termini del 1 al 10 de cada mes, a les oficines municipals.

Per ço que refereix al mes de març s'ha concedit el termini fins el 30 del mes que som.

Castellar del Vallès, 22 d'abril 1937.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

NOTICIARI

DEL MITING DEL DISSABTE

Dissabte passat, conforme anunciàvem en la nostra anterior edició i a les 11 del matí, tingué lloc en el Saló Municipal d'Espectacles, el miting organitzat per les entitats P. S. U. i U. G. T. locals, presidint el company Gelis, en el qual s'exposà detalladament als treballadors «El Pla de la Victòria», pels eloqüents oradors Vidal Rosell, Secretari de la Federació Nacional U. G. T., Jordi Benejam, President del Tèxtil i Angel Estivill, del P. S. U. C.

No hi hagué la concurrència d'altres vegades, sens dubte perquè l'acte fou al matí i principalment pel sexe femení era una hora intempestiva.

Es de doldre, puix que tots els oradors desenrotllaren el tema amb la pulcritud i aplom que els caracteritza.

DE LA REUNIO DE TREBALLADORS DE LES FABRIQUES TOLRA

Dilluns passat al vespre, convocats per les Sindicals U. G. T. i C. N. T., tingué lloc al Saló Municipal d'Espectacles, una reunió de treballadors de les fàbriques Vda. de J. Tolrà, Empresa Col·lectivitzada, presidint l'acte el company Vilanova, el qual breument exposà als reunits que en virtut d'haver estat nomenat el Comitè d'Enllaç de les dues Sindicals, calia nomenar novament els individus que havien de formar el Comitè de Fàbrica per Seccions, exposant també el nombre que se n'havien d'eleger per les diferents seccions en què estava dividida la susdita Empresa Col·lectivitzada.

Aprovat per unanimitat ço exposat, immediatament s'anà a l'elecció per seccions dels individus de la U. G. T. i C. N. T. que havien de formar part del Comitè de Fàbrica, representants i portantveus dels obrers de llurs seccions amb el fi de què els mateixos poguessin exposar al Consell d'Empresa qualsevol assumpte que passés a les respectives seccions.

Després de llarga elecció, per fi foren nomenats tots els Delegats de cada secció, fet el qual s'aixecà la reunió.

L'ADMINISTRACIO DE LA PROPIETAT URBANA

El passat dilluns, d'acord al Decret de la Generalitat de Catalunya, publicat al Diari Oficial del dia 9 del present, va quedar constituïda en aquesta localitat la Comissió Especial per l'Administració de la Propietat Urbana.

Per consegüent, tots els qui paguin lloguer de casa, a partir de demà dissabte, fins el dia 30 del corrent mes, deuran

satisfer el lloguer corresponent al mes de març proppassat a les Oficines del Consell Municipal.

Per a facilitar la tasca, és convenient que els llogaters presentin el darrer rebut satisfet.

Pel pagament del lloguer dels mesos successius, s'ha establert el termini del 1 al 10 de cada mes, a les susdites Oficines del Consell Municipal.

Ço que publiquem per a coneixement de tots aquells afectats.

MANIFESTACIO POPULAR

Avui a dos quarts de dotze del matí, s'ha organitzat una imponent manifestació popular integrada per l'element femení, la qual s'ha dirigit davant la Conselleria de Proveïments, protestant enèrgicament de la carestia de pa.

Una Comissió ha parlamentat amb el President del Consell Municipal i altres Consellers sobre el particular i el President des del balcó s'ha dirigit als manifestants, logrant apaivagar els ànims.

La manifestació s'ha dissolt ordenadament a dos quarts de dues.

TEATRE

Diumenge, a la tarda, en l'escenari de la Sala Municipal d'Espectacles, l'Esbart Teatral representarà el llibre de Joaquim Dicenta «Juan José», drama en tres actes d'ambient social, i la comèdia catalana en un acte, original del conegut escriptor en Bartolomé Pujol, titulada «L'oncle Manel».

A més de les actrius amateurs de la localitat Assumpció Arderius, Teresa Casé, Magda Ribas i Antònia Alsina, l'Esbart compta amb la cooperació de les aplaudides actrius Enriqueta Barri i Maria Vila.

Els hi desitgem a tots bona sort per tal de què treguin un «Juan José» de «pura cepa» amb el fi que el nostre Esbart pugui comptar amb un èxit més, dintre els molts ja adquirits.

L'EX-ESGLÉSIA EN MERCADAL

Conforme anunciàvem en la nostra darrera edició, ens enterem que aquesta setmana han donat començ les obres a l'ex-Església per a convertir-la en Mercadal.

ASSEMBLEA

Per avui a dos quarts de nou del vespre hi ha convocada pel Comitè d'Enllaç de les Sindicals C. N. T. i U. G. T. en el Saló Municipal d'Espectacles una Assemblea General per tal de posar a la consideració de la mateixa la col·lectivització o socialització de la indústria en general, socialització del comerç i del ram d'alimentació, col·lectivització o socialització de l'agricultura en general i

el pla de reconstrucció de l'Economia local, bases primordials i lògiques per aconseguir la implantació del jornal familiar.

Davant dels importants assumptes impera un gran interès.

CASAMENT

Dissabte passat tingué lloc el matrimonial enllaç del nostre amic Pere Sabater Carbonell, amb la companya Josepa Virgili Aspachs.

Actuaren de testimonis els amics del contraient, companys Angel Estivill, periodista i actiu militant del P. S. U. C. i Jordi Benejam, President del Tèxtil.

El Jutge Popular company Fornell, tingué sentides paraules d'elogi pels contraients i distingits testimonis.

Acabada la cerimònia els assistents foren obsequiats amb un exquisit refresc al cafè del P. S. U. C.

Desitgem als novells esposos una inabarcable lluna de mel.

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edictes corresponent al Jutjat Popular s'hi troba fixat el pla de casament entre els veïns Esteve Serra Ribalta amb Carme Serra Carrera.

NAIXEMENT

Dia 15. — Mercè Tello Plana, filla de Gonçal i de Maria.

La nostra més cordial enhorabona als novells pares i respectius familiars.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Vídua de J. Estebanell - Carrer Major
FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

Castellarenc!
ja ets subscriptor de
La Farga
?